

عنوان مقاله:

بررسی بهینگی رفتار سیاست گذار در تعیین نرخ سود بانکی در اقتصاد ایران

محل انتشار:

فصلنامه نظریه های کاربردی اقتصاد، دوره 7، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمد رضا حسین احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد دانشگاه سمنان

علیرضا عرفانی - دانشیار گروه اقتصاد دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

در نظریه های پولی، نرخ بهره (سود بانکی) حلقه ارتباطی بین شرایط مالی و نرخ انباشت سرمایه فیزیکی می باشد. در ایران این نرخ بصورت دستوری تعیین می شود. هدف از این مقاله بررسی بهینگی رفتار سیاست گذار در تعیین نرخ سود بانکی از طریق تبیین یک مدل بهینه سازی خطی چند هدفه می باشد. به همین منظور ابتدا اجزاء مدل شامل توابع هدف (درآمد و حجم پول) و محدودیت ها (مصرف خصوصی، مخارج دولت و تورم) با روش ARDL و با استفاده از داده های ۱۳۹۶-۱۳۵۸، برآورد گشته است، سپس مدل بهینه سازی برای سال های ۱۳۹۶-۱۳۸۷ با استفاده از تکنیک پارامتری حل شده است. مقایسه مقادیر حاصل از حل مدل با مقادیر واقعی ناشی از سیاست گذاری ها نشان می-دهد، ۱- نرخ سود بانکی تعیین شده توسط سیاست گذار در طی دوره مورد نظر بهینه نبوده و در دستیابی به حد اکثر اهداف سیاستی در چارچوب ظرفیت های اقتصاد ناتوان بوده است. ۲- در یک ساختار بهینه، بین نرخ سود بانکی حقیقی بزرگتر از صفر و درآمد، رابطه مثبت وجود دارد، اما این رابطه دارای یک مقدار حدی است، بنابراین نظریه مک کینون و شاو مبنی بر تاثیر سود بانکی بزرگتر از صفر بر رشد اقتصادی در ساختار بهینه اقتصاد، تایید می گردد. ۳- در شرایط بهینه، اجرای سیاست پولی انقباضی با هدف کاهش تورم دارای یک حد پایین آستانه ای است، که در صورت کاهش حجم پول به پایین تر از این سطح، نتیجه معکوس به دنبال خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

نرخ سود تسهیلات، برنامه ریزی چند هدفه، بهینه سازی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1229720>

